

แผ่นดินสูบ ๕ ชีวิต เมื่อครั้งพุทธกาล

มีเรื่องราวเหตุการณ์เกี่ยวกับแผ่นดินสูบบุคคลในสมัยพุทธกาล เหตุการณ์ทั้งหมดล้วนเกี่ยวเนื่องด้วยความเกลียดชังต่อการกระทำชั่วของผู้มีจิตมิจณาภิภูจึเห็นผิดเป็นชอบ และความรักเคารพในพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้เป็นบรมครูของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายทั้งสิ้น พาลชนผู้เป็นมิจณาภิภูเหล่านี้เป็นผู้ให้ร้าย ทำร้ายพระผู้เปี่ยมด้วยเมตตาต่อสรรพสัตว์ เป็นผู้มีจิตบริสุทธิ์ เป็นผู้มีแต่ใจไม่เบียดเบียนใคร ดังที่พระองค์ได้ตรัสกับศิษย์ผู้ใกล้ชิดว่า เราวางใจเสมอกันหมดไม่ว่าจะเป็นทั้งราหูซึ่งเป็นบุตรโดยสายเลือดหรือแม้แต่เทวทัต ผู้ซึ่งทำตัวเป็นศัตรูกับเรา

ดังนั้น บุคคลผู้มีจิตสามัญสำนึก ที่อาศัยร่วมกันอยู่บนผืนแผ่นดินนี้ มีความเห็นว่าผู้ประพฤติชั่วช้าเยี่ยงนี้ อยู่ไปก็หนักแผ่นดิน เป็นที่หวาดระแวงกับสังคมรอบข้าง สังคมไม่อาจให้การยอมรับได้หนักโลกหนักแผ่นดิน เพราะอาจสร้างปัญหาอื่นขึ้นมาได้ จึงอดไม่ได้ที่เกิดอาการอคติถึงขั้นหมั่นไส้ ผลักไสไล่ทุบตี กระทั่งบงกชธรณี “สหบาจา” จนกลายเป็นที่มาของคำว่า “แผ่นดินสูบ” บุคคลผู้ได้รับการจารึกประวัติเช่นนี้มีอยู่ ๕ ท่าน ดังนี้

๑. พระเทวทัต
๒. พระเจ้าสุปปะพุทธะ
๓. นางกัจจณูมาณวิกา
๔. นันทมานพ
๕. นันทยักษ์